

faktisk er årsagen til problemet. På den baggrund bedes ministeren gøre rede for status på området, herunder de tekniske muligheder og eventuelle politiske initiativer fra regeringens side.

Svar (26/6 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at jeg har anmodet Amdtsrådsforeningen om en udtalelse til brug for min besvarelse af spørgsmålet.

Min endelige besvarelse af spørgsmålet vil ske ved min besvarelse af spørgsmål nr. 199 (Alm. del – bilag 702), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet den 13. juni 2003 vedrørende samme emne.

Spm. nr. S 3613

Til socialministeren (13/6 03) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvad kan ministeren oplyse om ventetider i forbindelse med sagsbehandling og bevilling af hjælpemidler til handicappede, kronisk syge m.v.«

Begrundelse

Spørgeren reagerer på forlydender om, at f.eks. sklerosepatienter må vente i helt op til 6 måneder på i det hele taget at få svar på ansøgninger om helt nødvendige hjælpemidler. Hvis dette er tilfældet, mener spørgeren, at der er tale om en uacceptabel praksis, som står i kontrast til diverse kommuners kvalitetsstandarder. I København m.fl. kommuner er det således målsætningen, at ansøgninger til hjælpemidler skal færdigbehandles inden for en tidsramme på 8 til 12 uger.

Svar (24/6 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er kommunalbestyrelsen og amtsrådet, der har ansvaret for, hvordan kommunen og amtskommunen planlægger og udfører sin virksom-

hed på det sociale område, herunder tilrettelæggelsen af serviceniveauet for de enkelte tilbud, fx hjælpemidler, de stiller til rådighed efter serviceloven.

Afgørelsesfristen på et givet område, herunder fx i forbindelse med ansøgning om et hjælpemiddel, fastsættes således af kommunalbestyrelsen og amtsrådet som led i en lokal prioritering af, hvordan myndighedernes samlede ressourcer bedst anvendes.

Der er ikke i den sociale lovgivning givet anvisninger på, hvor lange eller korte afgørelsesfristerne bør være. I henhold til retssikkerhedslovens § 3 skal kommunen og amtskommunen dog:

- Behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt.
- Fastsætte en generel frist for, hvornår der skal være truffet en afgørelse (afhænger af sagstype).
- Give borgeren besked, hvis fristen i en konkret sag ikke kan overholdes.
- Oplyse om hvilke frister, der gælder i kommunen og amtskommunen.

Kravene i bestemmelsen, der trådte i kraft 1. juli 1998, har sat fokus på sagsbehandlingstiden i kommuner og amter på det sociale område. Bestemmelsen blev bl.a. indført for at præcisere borgernes retsstilling i forhold til det, der følger af forvaltningslovens regler om sagsbehandling og af god forvaltningsskik.

Det kan i øvrigt oplyses, at sagsbehandlingstiden vil afhænge af den konkrete sags karakter, herunder det ansøgte hjælpemiddel, hensynet til at sagen oplyses forsvarligt og efterlevelse af sagsbehandlingsregler m.v. Sagsbehandlingstiden kan derfor variere meget.

Ankestyrelsen har efter anmodning fra Socialministeriet undersøgt kommuner og amtskommuners administration og udmøntning af bestemmelsen i retssikkerhedslovens § 3. Rapporten vedrørende undersøgelsen udkom i marts 2002 på baggrund af oplysninger indhentet for 2001 i amter og kommuner. Undersøgelsen er offentliggjort på Ankestyrelsens hjemmeside.

Rapporten indeholder bl.a. oplysninger om afgørelsesfrister ved ansøgninger om hjælpemidler, herunder oplysninger om spænd i afgørelsesfristerne og den gennemsnitlige fastsatte afgørelsesfrist, jf. bilag 1. Tabellen i bilaget viser, at der som forventeligt er lokale variationer i det spænd, der er for afgørelsesfristerne.